

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám., hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Enyed és Kolozsvár.

Többet ér a békesség, mint a háború: többet ér az igazság, mint az erőszak. Nekünk a békességre is, az igazságra is szükségünk van. Ne kívánja senki, hogy a békesség kedvéért az igazságról lemondjunk.

Az erdélyi ref. egyházkerület jul. 6-ki gyűlésére egybegyűlt férfiakhoz szólok. Leplezetlenül, de higgadtan fel akarom tártani hajainkat: kimutatam, miként állíthatjuk helyre a békességet és menthetjük meg egyszersmind az igazságot. A kettő szorosan össze függ.

I.

Bethlen-kollegium.

Egy negyed század óta ádáz küzdelem foly az erd. ref. egyházkerületben. Ott voltam, akkor még ifjan, a harc kezdeténél; láttam fejlődését és most öszült fővel sem értém végét.

Istenem, mennyi nemes erő, törekvés, vagyon; veszett miatta kárba. A törtétele nem kifogja mutatni: ki a felölös érette.

A lobogóra, mely körül a küzdelem folyt, ez volt írva: Bethlen Gábornak, a nagy fejedelmi alapítónak végrendelete szent és sérthetetlen. Annak szellemi és anyagi része szorosan összefügg. Nem szabad sem felsőbb osztályai egy részét elszabítani, megszüntetni; sem alapítványait más helyre áthelyezni.

A kik ezt az elvet védtek, nagy nemzeti érdeket szolgáltak. Nem csak a protestáns szabadságért, egyházunk alapjogaiért küzdöttek, hanem a magyar nemzet egyik legerősebb védhártyáját védelmezték. Nagy-Enyed oly erős gát, annyira útjában áll ellenségeinknek, hogy minden században leromboltak, legalább egyszer. De a kik tették, idégnek voltak.

Alig emelkedett ki hamvaiból a 49-iki utolsó pusztulás után, még ideje sem volt eltakarítani a romokat: kitört ellene a legveszélyesebb és legszomorubb harc. Belső ellenség támadta meg.

A támadókat mindig Szász Domokos, mostani püspök ur vezette. A kitűzött cél ez volt: a nagyenyedi teológiai akadémiát tanulóival, alapítványaival együtt át kell tenni Kolozsvárra. A támadást visszavertük 1873-ban és 1889-ben: a kolozsvári teológiai fakultás épületének felemelése óta, múlt évben még eltakarva, ez idén egész nyíltan megújította pü-

pök ur a támadást. Az enyedi theol. akadémia eltörlését kívánja, az új kolozsvári tanintézet javára.

Nincs miért ismételnem a támadó és védőfelek fegyverül használt állításait: untig hallotta és ismeri őket az egész közönség.

1. T á m a d ó k mondják: az egyházkerületnek joga van gyűlekezetek, testületek vagyona felett rendelkezni, mert a központ a főtulajdonos, gyűlése szuverén. — V é d ő k mondják: ez a felfogás ellenkezik a protestantizmus alapelveivel; minden protestáns felekezet, autonóm gyűlekezetek önkéntes egyesülete, kik a központi főhatóságot szabadon választják. És ez a központ, az autonóm testületek vagyona felett csak felügyeleti joggal bír.

2. T á m a d ó k mondják: a Bethlen-kollegium alapítványainak egy részét szabad Kolozsvárra átvinni, csak ugyanazon célra kell fordítani, melyre az alapító hagyta. — V é d ő k mondják: ezt tiltja az országos törvény.

3. T á m a d ó k mondják: hiszen segíteni akarunk rajtatok; levesszük vállaitokról a teológia fenntartásának terhet. Így erősebbek lesztek; több pénzetek marad a gimnáziumra. — V é d ő k mondják: köszönjük a szíves segítséget; majd csak elbirjuk saját téli kabátunkat; ha kissé nehéz is, de meglehet tart. Timeo Danaos, et dona ferentes.

4. T á m a d ó k mondják: jobb helye van Kolozsvárt az egyetemmel „esetleg, némi, bizonyos” kapcsolatban a teológiai akadémiának. Így műveltebb papok képződhetnek. — V é d ő k mondják: ezen kérdés felett — ámbar sok szó fér hozzá! — lehet tetzés szerint vitatkozni.

Csak a két utolsó ponthoz szólok, röviden.

— Hiszik-e a támadók komolyan, hogy a teológia elhozásával a Bethlen-kollegium terhét könnyítenek, vagy csak mások átmítására találták ki? — Hiszen ha letöröm a fenyőfa tetőhajlását, elveszti sudarának éghez-törő képességét. A világító tornyot azért építik magasra, hogy messzire világítson. A tanuló-intézet szellemi színvonalát szállítják le, ha ifjainak legfejlettebb részét szakítják el tőle.

Azt hiszem, valamely tanító intézet jelessége nem annyira a helytől, mint tanárainak minőségétől függ. Sárospatak teológiája nem alábbvaló csak

azért, mert kisebb város mint Debreczen vagy Budapest; Enyed sem fog hátra maradni, csak engedjék szabadon fejlődni; ne tiltásuk el attól, a mihez joga van: hogy magának theol. tanárokat választhasson.

Az „egységes” tanítás új jelszavát, melyet Enyed ellen találtak ki, ha komolyan veszik és le akarják vonni belőle a következtetéseket, akkor az öt református egyházkerületnek nincs többre szüksége, egyetlen közös teológiai akadémiánál; — de nem Kolozsvárt, hanem Budapesten. Tessék indítványozni, megvitatni és küzdeni az új tudomány mellett. Addig pedig ne nevezzeik magukat hiu nagyzóslásból fakultásnak, hanem elégedjenek meg az igazságnak megfelelő, szerényebb „akadémia” címmel.

A mi egyetemmel kapcsolatos fakultásunk csak kísérlet, melyet a budapesti theol. akadémia megpróbált, de felhagyott vele. Egy évi kísérlet nem mutatja a mi vállalatunkat sem kifogástalannak.

Megindult a fakultás 1895 szeptemberében 80 növendékkel: maradt év végére 56. Volt a 80 közt 38 névleges theologus — maradt 21! — A nagyenyedi teológia kezdete és végezte is 19 növendékkel.

Nem egyezik a helyes nevelési elvekkel, hogy a tanuló egyszerre kettős pályára készüljön: papnak is, tanárnak is. Az a 30, 35, sőt némelyeknél a mellék tárgyakkal 40-ig terjedő heti óraszám igen sok, átlagban csak közepe p e s tehetőségű pap-tanár növendékeinek.

II.

Vagyon ügyeink.

Mondjuk ki egyenesen: az egész elkeseredett harc egyházkerületünkben azért foly, mert nincs meg a kellő fenntartási alap a kolozsvári fakultás számára. A föld fenekéből is, pénzt kell teremteni.

Az 1889-iki kerületi közgyűlés megengedte ugyan a második theol. akadémia felállítását, de rövid idő alatt kitűnt, hogy ezek az alapok, melyekből a fakultást fenn kellene tartani, jelentékeny részben: adósság és reménység.

Be volt rendezve a kolozsvári intézet múlt évi szeptemberben 50 személyre; ekkor egyszerre, nem tudom minő gazdasági ötletből hozzá csatoltak még 30 helyet. A költségvetésbe fölvezt összeg nem volt elég: Tulköltekezéshez fordultak. A hiány, úgy tudom 5000 frt.

De pénz jövőre sincs: nem tudják a 96—97-ik évi költségvetést összeállítani. Ugy, hogy kézzel fogható a következő okozati összefüggés:

„Azért kell a Bethlen-kollegium theol. akadémiáját megszüntetni; hogy alapítványai egy részét át lehessen hozni Kolozsvárra, az új fakultás fenntartására.”

Felépítették és költségeit fedezték jórészt adósságból. Miután az adósságcsinálási alap kiemelt most már a reménység alaphoz: a Bethlen-kollegium jövedelmeihez kell nyulni. „Egyelőre”, — a mint mondanak szokás — talán még nem, nehogy a kedélyek igen felingerüljenek, de egy-két év múlva bizonyosan, mert: Szükség törvényt ront.

Ájlnuk meg egy kissé a pénzkerésnél.

E körül forognak most összes egyházi ügyeink. Ha ezt sikerült rendezni, helyre áll köztünk a békesség is. A helyett, hogy nagy Magyarország előtt a Testvéri Versengés című szomorujátékot adjuk elő, erősekké válunk az egyetértésben és szeretetben.

Miután Szász Domokos püspök ur a pénzszerzés nehéz munkáját egyedül magára vállalta, szólanunk kell róla is. Lesznek talán, a kik személyes okokra akarják visszavezetni éppen az én felszólalásomat. Sajnálom, ha nem bírnák belátni, hogy az ügy szentsége minden személyi tekinteteken és érdeken felül áll.

1889-ben megkapta a felhatalmazást, hogy új alapokból egyházkerületi teológiát állítson. Gyorsan és egyszerre töképenz kellett. A közönség adakozása lassan folyt — évtizedekig kellett volna várni: tehát olyan rendkívüli eszközökhöz kellett nyulni, melyekkel rövid idő alatt sok pénzt lehet szerezni. 1890-ben 1 millió kölcsönt kötött. 1891-ben június 17-ére rendkívüli közgyűlés hívatott össze: ebben az 1880 óta fennálló óvatossághatározat mellé, mely az egyházkerület pénzeinek csak egészen biztos állampapírokba és földhitelintézeti záloglevelekbe fektetését engedte meg, jegyzőkönyvre vétetett hogy:

15 d.) „Ideiglenesen és átmenetileg a budapesti tőzsdén jegyzett biztos alapu papirokat is lehessen vásárolni.”

Miként használta föla püspök ur ezen felhatalmazást? nem tartozik cikkem keretébe.

Az asszony birodalma.

REGÉNY.

CRAIK ASSZONYTÓL.

— Két kötetben. —

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

MÁSODIK KÖTET

IX.

Tizenöt év múlva.

(Folytatás.)

(112)

— És mellesleg legyen mondva, — folytatá Vanderdeckenné, látva, hogy Stedmanné hallgatott, — gyakran kívántam tőled kérdezni, hogy kaptál-e teljesen kielégítő tudósítást, midőn nekem azt a pusztá ténnyt megírtad hogy ő Indiában meghalt?

— Igen, — válaszolá Edna komoly és erőltetett hangon.

Fájdalom nincs okunk a halálban keltelkedni: ámbár eleinte azt tettük és hosszas idő telt bele míg reá tudtuk magunkat venni hogy azt elhiggyük.

— Mit! — kiáltá Letti, elhalványodva tehát nem halt meg? En azt gondoltam, hogy a Hooghleybe fulladt.

Mi is azt gondoltuk, de a hullát nem találtuk meg, tehát mi azt reményeltük, hogy talán még is él valahol; felment a vidéken, vagy Ausztráliába hajózott, vagy talán egyenesen hazajött Angliába és aztán állt bennünket felkeresni — de nem akartak tőged ezzel a tárgyal habortítani.

— Nem habortítasz vele.

— Kérlek beszélj. Szeretnék róla mindent tudni.

Es ámbár Vanderdeckenné nem muta-

— Én és dr. Hegedüs István csak ketten, felszólaltunk volt annak idején a börzén jegyzett papírok tág értelmű és veszélyessé válható kifejezése ellen. — Akkori véleményemhez most is ragaszkodom.

* * *

III.

Kibontakozás.

Miként bontakozhatunk ki a mostani bonyolult helyzetből azt is meg kell mondanom.

25 évig mondtuk, hogy az erd. ref. egyházkerületnek két theol. akadémiára nincs szüksége. Akkor agyon hallgatták. Most a kolozsvárinak alig egy évi fennállása után megakarják szüntetni a nagy-enyedit, mint feleslegest. Azt, a melyeknek pénze van eltörlik, a melyeknek nincs pénze; fenn akarják tartani, erőszakkal és meg nem engedett eszközökkel is.

Ez, uraim, nem járja. Leben und leben lassen!

Szűntessük meg az erőszakolt pénzszerzési műveleteket.

A kolozsvári alapokat fordítsuk első sorban alapítványokra, teológiát végzett ifjak számára, 300, 500, akár 1000 forintot részletben. Ezek a válogatott ifjak tanuljanak a legjelesebb bel- és külföldi egyetemeken, akár az emberi tudás végső határáig.

Ebben lesz haszna egyházunknak is, a hazának is.

A mi pénzünk megmarad, (ha százezrek maradnak, annál jobb,) fordítsuk oda, hol legégetőbb a szükség: a nemzetiségi területeken szétosztott lakó szegény egyházaink, papjaink és tanítóink felsegítésére, kik a létért való küzdelemben magukat tovább fenntartani már nem képesek.

Ez lesz az igazi alkotás. Ezen lesz Istennek áldása. —

Szabó Sámuel.

Politikai hír.

Védjük az ipart. Mint Budapestről írják ott egyre nagyobb mérvben terjed a magyar ipari érdekek védelmére czélzó mozgalom. Az előkészítő bizottság közéletünknek már is több előkelő tagját nyerte meg az ügynek, a kik szívesen lélekkel csatlakoztak a mozgalomhoz s így remélhető, hogy a hatalmas és nagyjelentőségű akció már a legközelebb az egész vonalon megindítható lesz. A kiküldött előkészítő bizottság tegnap d. e. tartott ülésén örvendtes tudomással

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. Július 4.

A legvégső fegyver.

Abban a megdöbbentőleg sivár, meddő küzdelemben, melyet a kiegyezés óta Ausztriával folytatunk a közgazdaság minden vonalán, immár eljutottunk addig a határig, hogy hozzá kell nyulnunk a legvégső fegyverhez, mellyel a legjogosabb önvédelemből a vámsorompókban belül kell megvívunk a döntő ütközetet.

Az osztrák ipar kitűnő vámvédelme; nyersterményeinknek a különféle kereskedelmi szerződések megkötése folytán mintegy kiszolgáltatása a külföld reánk nézve rendkívül káros versenyének; a fogyasztási adók, melyek Ausztria kincstárát tömők; a cukorgyárosok kartellje, melyek folytán ezek az urak kényők-kedvők szerint határozhatják meg nyersterményeink árát vagy ha úgy tetszik, teljesen tönkre is tehetik, koldusbotra juttathatják termelőink egyik nagy osztályát és számtalan más egészségellen gazdasági alakulás s a küzdelemnek aránytalan eszközökkel való folytatása, eljuttatta Magyarországot a gazdasági tönk széléig. Ez szomorú valóságot nem lehet letagadni azon hivatalos és nem hivatalos dicsimuszokkal, melyek illő alkalmakkor az ország hatalmas gazdasági fellendüléséről regélnek, sem pedig a költségvetésnek azon pár ezer forintra rugó

plusszával, melyet nálunk a Wekerle Sándor által feltalált, kétségtelenül ügyes számcsoporthozások alkottak meg s tartanak fenn nagy ámulatára a laikusoknak, a kik nem tudják, hogy a mesteri összeállításból csak egy tételt kell kiragadni s illő helyére tenni, hogy előálljon az óriási összegre rugó minusz s „szilárd alapokra fektetett” „realis” költségvetésünk tételei Potemkin-falvakként összeomoljanak.

A laikus csak azt látja, hogy nagy a nyomorúság, a koldusság az egész országban s mégis — oh ámulat — minő kitűnően van berendezve a mi állami háztartásunk.

Ilyen sivár viszonyok között érte az országot a kvóta felemelésének osztrák részről való érelyes követelése. Napnál világosabb mindenki előtt, hogy a kvótához való hozzájárulásunk eddig sem volt semmi arányban azzal a befolyással, melyet a közös ügyek vezetésének jelenlegi gyakorlása Magyarországnak biztosít, de hát évszázadon át meg az évtáv s osztrák szomszédainknak nagyon is megjött.

Es amig Ausztriában a vezérő férfiaktól a legutolsó asztaltársaságig mindenki talpra áll, hogy a kvóta felemelését sürgőse, követelje, addig a mi vezérő egyéneink gyávan meghunyászkodva várják, hogy mit is hoz a jövő, sőt gyávaságukban még odáig is elmennek, hogy a monarchia „jól felfogott érdekében” leszerelni törekessenek minden mozgalmat mely e szemérmetlen tulkövetelések ellen irányul. Nem maradt más bátra, minthogy ma-

ga a magyar társadalom vegye fel az önvédelmi harcot.

Ha Ausztriában a legellentétesebb pártok is kezét foghatnák mi ellentűks kormányunk s vezérő férfaink gyávan megszabadnának a harc elől, a magyar társadalomra hárul a köteleesség, hogy megmentsse az országot megmentse önmagát.

Mindaddig, míg Ausztriával szemben Magyarország gazdasági és pénzügyi érdekei jogos és méltányos kielégítést nem nyernek, ne vásároljunk semmi olyast, a mit az osztrák ipar produkál; csak oly kereskedőkhöz forduljunk bevásárlás végett, mely magyar gyártmányokat árusít. Ez a jogunk meg van, ezt meg nem tilthatja nekünk senki. Ha az a háromszáznolozvan-kilenczven millió forint, mely most a statisztika kimutatásai szerint ipari cikkekért töltünk Ausztriába vándorol, itthon marad, nemcsak a magyar iparnak hozná meg a régóta óhajta várt fellendülést, de kijózanítólag hatna osztrák szomszédainkra is és nem mi, hanem ők volnának akkor azok, a kiknek legfőbb vágyuk a status quo fentartása.

Tőlünk, a mi elhatározásunktól függ minden. Ha állhatatosak, erősek leszünk, a miénk lesz a győzelem annak dacára is, hogy küzdelemünkben magunkra hagytak azok, a kiknek a legelső sorokban kellene küzdeniök.

Üdvözljük a mozgalmat, mely a magyar ipar védelmére megindult s bizva hisszük, hogy ez önvédelemben részt fog venni minden ember, ki magyarnak vallja magát!

Sz. 4239—1896.

D. V. T.

487. (3—3)

Árverezési hirdetmény.

Közírté tétetik, hogy a város tulajdonát képező s a Nagyméltóságú m. kir. Kereskedelemügyi Minister urnak 52016—890. számú rendeletével megállapított vámdíj-szabályzat alapján gyakorolható szamosi hídvámszedési jog a képviselő-testület 127—896. jkvi számú határozata alapján 1897. évi január hó 1-étől kezdve **hat egymásutáni évekre**

1896. évi augusztus hó 3-án d. e. 9 órakor

a városház tanácskozási termében megtartandó nyilvános árverezéssel haszonbérbe fog adni.

A részletes feltételek hivatalos órák alatt a gazdasági tanácsosnál megtekinthetők.

Kikiáltási ár a jelen évi bér: 7020 frt, melynek 10%-a bántépénzül a szóbeli árlejtés megkezdéseig leteendő.

A városi tanács.

Deés, 1896. évi június hó 25-én.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 432—1896. v. k.

489. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közírté teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1896. évi 118. számú végzése következtében Dr. Bruckner Antal ügyvéd által képviselt Kalotaszegi takarékpénztár részvénytársaság javára Horovitz Béla ellen 255 forint és jár. erejéig 1896. évi március hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás után felülfoglalt és 906 forintba becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árveréssel eladnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 4594—1896. számú végzése folytán 255 frt tőke követelés, ennek 1895. évi szeptember hó 20-ik napjától járó 6%, kamatai és eddig összesen 64 frt 56 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig, am-Bogáti határon, Csécs Berta lakásán leendő eszközölésére 1896. évi július hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, késpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1896. évi június hó 17. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 299—1896.

490. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közírté teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1896. évi 90. számú végzése következtében Deaky Albert ügyvéd által képviselt Erdélyi bank és takarékpénztár javára Csécs Berta és társai ellen 450 frt és jár. erejéig 1896. évi február hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1236 frtba becsült 18 malacz kocsa, 1 kan és 2 kanczából álló ingóságok nyilvános árveréssel eladnak.

Mely árverésnek a m.-ludasi kir. járásbíró 4594—1896. számú végzése folytán 450 frt tőke követelés, ennek 1895. évi szeptember hó 20-ik napjától járó 6%, kamatai és eddig összesen 64 frt 56 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig, am-Bogáti határon, Csécs Berta lakásán leendő eszközölésére 1896. évi július hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, késpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt M.-Ludason, 1896. évi június hó 17. napján.

MOGALÁSZLÓ,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 533—1896.

491. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közírté teszi, hogy a b.-hunyadi kir. járásbíró 5863—1896. sz. végzése által a kalotaszegi takarékpénztár javára Lola Vuncz és társai magyarókeri lakosok ellen 84 frt hátralek tőke, ennek 1896. évi május hó 7-ik napjától számított 8% kamatai és eddig 3 forint 05 kr. s még felmerülő költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 867 frtba becsült: I. Kolosár Miklósnál 2 drb. bival és 1 uszó-borju; II. Lola Mihálynál szarvasmarhák, eszpló- és rostáló gépekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladnak.

Mely árverésnek az 5253—1896. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Magyarókerén, alpereseknél leendő eszközölésére 1896. évi július hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladnak fognak.

As elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt B.-Hunyadon, 1896. évi június hó 15. napján.

CSUTAK JÁNOS,
kir. bír. végrehajtó.

„KÉRO GYÓGYFÜRDŐ“

Szamosujvártól csak 10 percnyire, a Kolozsvár—beszterczel országút mellett.

Fürdő-saison május 1-től szeptember 30-ig.

Gyógyforrásai, sós, kénes vizei különösen javallva vannak: a csúznak köszvénynek minden alakjainál, minden idült bőrbántalmak, a görvyes és bujakóros, valamint minden izomzati és ízületi bántalmak, a csontok és hártáik heveny és idült betegségei, a zsugorodások, merevségek és idült izmádmányoknál; a húzamosan avagy helytelenül használt higany alkalmazása után, a női ivarszervek bántalmainál; belsőleg ivókura gyanánt használva: a garat, gége és hörghurut, alhasi pozsga, gyomor- és bélhurut, aranyeres bántalmak, máj- és lépdegánat, veselob és hólyag-hurut ellen.

Ifj. WURSCHEK kolozsvári jó hírnevű czukrász és vendéglős kitérő konyhájával, czukrászdájával, hamisítatlan tiszta italival mérsékelt árak és szolid kiszolgálás biztosítása mellett szolgálatára áll a fürdőző és étkező közönségnek.

A terem-ben egy Ehrbar-féle Concert-zongora van felállítva.

Szállások iránt szóval vagy levél által értekezhetni:

Kéro Gyógyfürdő, 1896. évi május hó 10-én.

Dr. ZAKARIAS JÓZSEF
fürdő igazgató-ors és tulajdonossal.

377. (8—1)

H I R D E T M É N Y.**DUCHONY JÁNOS ÉS FIA**

csödtömegéhez tartozó

nagy választéku butor-raktárban

az elárutás és megrendelések folytán butorok elkészítése

igen olcsó árban

folyamatban van.

Az **olcsó árak** abban lelik magyarázatukat, hogy a kész butorok s az elkészítendő butorokhoz megkivántató készletben levő butor-állványok és szövetek **tetemesen a beszerzési áron alul számíttatnak**, a szokásos üzleti haszon biztosítása nem vétetvén czélba.

477. (3—6)

A csödtömeggondnok.

Haszonbéri hirdetmény.

Nagyméltóságú Gróf Andrássy Gyula úr

Maros-Torda vármegyében fekvő maros-ludasi,
összesen

3085 h. 679¹/₂200 tevő uradalma,

melyből a szántóföld 1424 holdat tesz ki,

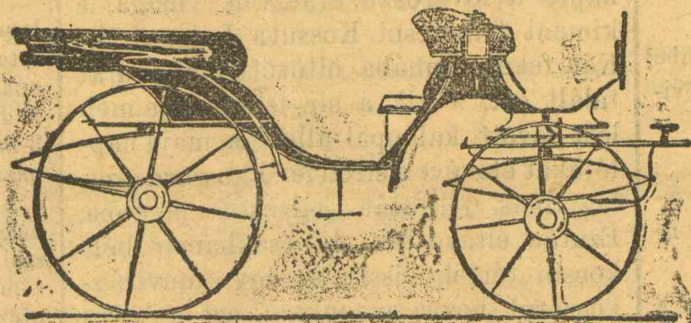
f. évi október hó 1. napjától számítandó 12 évre**haszonbérbe fog adni.**

Bővebb felvilágosítást ad Malonyay Ferencz jószágigazgató Töke-Terebesen. 486. (3—3)

IVÁNYI GYÖRGY

— KOCSEI-KÉSZÍTŐ —

Kolozsvárt, Hídfő-utca („Zöldfa“-vendéglő mellett.)

Bátor vagyok a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani a mai kor igényeinek megfelelő

KOCSEI-KÉSZÍTŐ ÜZLETET.

hol izlés és tartós kivitelben, jutányos árban készítek **kocsi-fényezést és nyerges munkát.**

Raktáron tartok szilárd szerkezetű új kocsiakat jótállás mellett.

KIVÁNTATRA HASZNÁLT KOCSEI BECSEKÉLEK.

Megrendelést gyorsan és pontosan eszközölök.

A n. é. közönség nagybecsű bizalmát kérve, kiváló tisztelettel:

432. (4—20)

IVÁNYI GYÖRGY,

kocsi-készítő.

„BORSZÉK“ (Csikvármegye, Erdély.)

Elsőrangú gyógyfürdő 900 méter (2750 láb) magasságban, beláthatlan ősfenyveseknek alsóbb szervezetektől mentes régiójában.

Borszék gyógytényezői: havasalt klímája, tiszta ozondu levegője páratlanul gazdag bőségű; kitérő gyógyerejű vasas és más vegyi összetételű borvíz-ivókutai, számtalan szénsavas hideg lobogó-fürdői, vasas lápfürdők, szénsavas melegített kádfürdők, fenyőlevél-fürdők, jól berendezett hideg- és melegfürdők, masszázs és villamozás.

Borszék a hazai és külföldi orvosi tekintélyek által javallva van: mindennemű vérszegénységnek, sápadt kórna, gyomor- és bélbántalmak, emésztési zavaroknál; a vese és hólyag idült bántalmainál; tüdővésztes testalkatnaknál föllépő száraz köhészés, vérköpés, tüdőcsues-hurut, idült hörgő- és gége-hurut ellen; idegbajoknál, női bet gégeknél; tulhízás, Scrofula, Rheuma, köszvény ellen, izmádmányok felszívódására és ugy is mint hatalmas, edző, erősítő.

— Borszék kitérő üdítő hely. —

Egyetlen fürdő sem dicsekedhetik közel és távolban annyi kellemes kiránduló helylyel, mint „Borszék.“

Borszéken a fürdő-idény kezdete június hó 15-én, s vége szeptember hó 15-én.

Utazás Borszékre: A borszéki fürdővendégek szállítását gyors-kocsi vállalat eszközli, melynek kényelmes fogatai az ujabban kötött szerződés értelmében a szász-régeni vasuti állomástól Borszékig és Borszékig vissza Szász-Régenig 1 nap alatt, váltott lovakkal, meghálás nélkül

Ezredéves kiállítás látogatásnak ajánljuk Borszék szép díorámai kiállítását megtekinteni a fürdőügyi pavilonban.

AGRARIA intézet

(a Hollandiai hitelbank vezérképviselősege)

Budapest, Kerepesi-út 73.

Elvállal

nagyobb pénzümveletek keresztül vitelét,

különösen

jelzálog-kölcsönök kieszközlését, nagyobb föld-birtokra és bérházakra, már fennálló jelzálog-kölcsönök illeték és bélyegmentes átváltoztatását (konvertálást) 3¹/₂—4%-os egészen 63 évi törlesztésre, személy és váltó-hitelek kieszközlését.

Felvilágosítással az erdélyi részeken képviselünk:

Holdampf Gerő úr Kolozsvárt

szívesen szolgál.

464. (3—3)

A „Központi szállító-iroda“,

mint a m. kir. államvasutak **szállító hivatala**
Kolozsvárt,

elvállal rendkívül olcsó díjak ellenében:

1. Áru fuvarozást helyben és vidéken.
2. Áruk és anyagok továbbítását.
3. Átköltözködések ruganyos társzekerokkal, párnázott és zárt butorszállító kocsiakkal és kézben vagy saraglyán hordva.
4. Zongora és kasszák átszállítását és felállítását zaj nélkül, felelősség mellett.
5. Kazán és más hason terjedelmes tárgyak vitelét.
6. Butorok és költözködési ingóságok szakszerű elcsomagolását.
7. Kirándulások szervezését saját kocsijaival.
8. Egy lovas és két lovas fogatra rendelkezést.
9. Betárolásokat, esetleg előleg adása mellett.
10. Adás-vevésre megbízásokat.

Továbbá mint a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara tudósító irodája díjtalanul felvilágosítást ad:

1. Hitel- és szállítási ügyekben.
2. Visszakereseti- és vámkezelési ügyekben.
3. Eszközi a vasuti fuvarlevelek felülvizsgálását.

453. (3—25)

ERDÉLYI MAGYAR KONYHA

Budapest, VII. ker., Lövvölde-tér 2. sz. alatt, a városligeti fasorban.

„Kolozsvári vendéglő“ cím alatt egy
„ERDÉLYI MAGYAR KONYHÁT“ állítottam föl.

Ugyanott:

tisztán kezelt asztali- és csemege-borokat mérek ki.

Egyszersmind üzleti helyiségeim az Erdélyrészek találkozó helyéül fog szolgálni, minthogy a m. kir. államvasutak millenium utazási és ellátási vállalatát kötött szerződés értelmében a vállalat árkedvezményes étkező szolányait egész Erdélyországra nézve egyedüli erdélyi konyhám képviseli.

FÜLÖP KÁROLY,

kolozsvári vendéglős

Budapest.

375. (8—10)